

ΝΟΗΤΙΚΗ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑ

ΚΑΙ

ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗ ΝΟΗΤΟΣΥΝΗ

(Επιφυλλίδα - Οπισθόφυλλο).

ΜΙΑ ΣΥΝΟΨΗ

Η κατανόηση της νοητικής διεργασίας και της νοητικής εξέλιξης στην πράξη απαιτεί τη συνεχή και σε βάθος αντίληψη τριών σημείων, τα οποία είναι και τα βασικά σημεία ανάπτυξης του Concept IPC-Net:¹

A) Χρόνος και Απουσία Χρόνου είναι μια κοινή, διαρκώς Ενωμένη κατάσταση.

Ό,τι έχει σχέση με ύλη και ενέργεια μέσα σε αυτό που αντιλαμβανόμαστε ως χώρο και χρόνο -άρα και ο άνθρωπος- επηρεάζεται από αυτή την Ενωμένη κατάσταση Χρόνου και Απουσίας του. Κάθε διαίρεση, όπως αυτή του Χρόνου και της Απουσίας του, δημιουργεί στη συνέχεια προβλήματα που οδηγούν στην περιορισμένη κατανόηση.

B) Αυτό που αποκαλείται Απουσία Χρόνου είναι η σταθερή και αμετάβλητη στον χρόνο πληροφορία.

Απουσία του Χρόνου -σταθερή και αμετάβλητη στον χρόνο πληροφορία- είναι αυτό που στις θετικές επιστήμες αποκαλούμε **Αρχές**. Αναλογιστείτε, για παράδειγμα, στη Φυσική την Αρχή της σταθερής και αμετάβλητης στον χώρο και στον χρόνο ταχύτητας του φωτός, την Αρχή της Ελάχιστης Δράσης, την Αρχή της Απροσδιοριστίας. Οι Αρχές επιδρούν στην ύλη και στην ενέργεια, καθορίζουν τις μεταβολές μέσα σε ό,τι αντιλαμβανόμαστε ως χώρο και χρόνο, ενώ δεν επηρεάζονται καθόλου από τον χρόνο, τον χώρο, την ύλη και την ενέργεια. Οι βασικές Αρχές είναι κοινές τόσο για τις θεωρητικές επιστήμες -το κοινωνικό γνωστικό πεδίο- όσο και για τις θετικές επιστήμες. Απλώς τις αποκαλούμε με διαφορετικά ονόματα, ενώ προκαλούν τα ίδια αποτελέσματα. Έχουν σχέση με τις μεταβολές ύλης και ενέργειας, δηλαδή με την πρόκληση, τη σταθερότητα και την εξέλιξη των γεγονότων.

Γ) Η Νοητική Διεργασία δεν είναι αποκλειστικά μια ανθρώπινη υπόθεση. Η Νοητική Διεργασία συμβαίνει παντού, σε όλο το σύμπαν, συμβαίνει διαρκώς και έχει δημιουργήσει τον άνθρωπο και τον εγκέφαλό του.

Στην ουσία η Νοητική Διεργασία είναι αποτέλεσμα της σταθερής και αμετάβλητης στον χρόνο πληροφορίας (Αρχές), καθώς αυτή καθορίζει τις μεταβολές στην ύλη και στην ενέργεια μέσα σε αυτό που αντιλαμβανόμαστε ως χώρο και χρόνο. Οι μεταβολές της ύλης και της ενέργειας, οι οποίες καθορίζονται αρχικά και βασικά από τη σταθερή πληροφορία, συνιστούν τα γεγονότα. Εμείς, ο καθένας από εμάς, είμαστε κάποιο γεγονός μέσα στον χώρο και στον χρόνο.

Όλες οι παραπάνω θεωρήσεις στηρίζουν μία ενιαία κατανόηση της Νοητικής Διεργασίας, κοινή για κάθε γνωστικό πεδίο, είτε αυτό ανήκει στις θεωρητικές επιστήμες (Φιλοσοφία, Κοινωνιολογία), είτε στις θετικές (Φυσική, Ιατρική, Βιολογία). Αυτή η κατανόηση λειτουργεί πέρα από τους περιορισμούς που δημιουργούν οι αισθήσεις και έξω από τα συναισθήματα· πρόκειται, δηλαδή, για την κατανόηση της Νοητικής Διεργασίας και εντέλει τη Νοητική μας εξέλιξη χωρίς το Εγώ-Ταυτότητα-Εαυτό. Ενώνουν τους ανθρώπους σε μια κοινή κατανόηση της Νοητικής Διεργασίας, απλοποιώντας τα πράγματα και αποφεύγοντας διατυπώσεις που είναι ασαφείς, αποσπασματικές και αόριστες, οι οποίες θα μπορούσαν να δημιουργήσουν παρεξηγήσεις ή να οδηγήσουν σε λανθασμένους δρόμους.

¹ **IPC-Net:** Ένα δίκτυο για τη διάκριση της Νοημοσύνης από τη Λογική και την κατανόηση της νοητικής διεργασίας και εξέλιξης στην πράξη.

Περιεχόμενα

Πρόλογος.....	4
Εισαγωγή.....	6
Η Νοητική Εξέλιξη στην Πράξη.....	9
Πότε προκύπτει ένα Πρόβλημα;.....	11
Πρόβλημα και Ευκαιρία (Καινοτομία ή Ανακάλυψη) έχουν άρρηκτη σχέση με τη Νέα, Άγνωστη και Ουσιαστική Πληροφορία.....	15
Το γεγονός και η σχέση του με τη Νέα, Άγνωστη και Ουσιαστική Πληροφορία.....	17
Πηγές-Συστήματα Δημιουργίας Γεγονότων.....	21
Η Νέα, Άγνωστη και Ουσιαστική Πληροφορία είναι ο απόλυτος οδηγός.....	23
Τι είναι οι Αρχές και οι Αξίες.....	26
Τα Χαρακτηριστικά της Νέας -μέχρι πριν Άγνωστης- Αξιόπιστης και Ουσιαστικής Πληροφορίας.....	30
Η Νοητική μας εξέλιξη και η σχέση της με λέξεις-έννοιες και Γεγονότα.....	32
Πώς προκύπτει η Αξιόπιστη, Νέα, Άγνωστη και Ουσιαστική Πληροφορία;.....	34
Τι εμποδίζει τη Νέα, Άγνωστη και Ουσιαστική Πληροφορία να εμφανιστεί και να δράσει.....	40
Πότε ένα Πρόβλημα δεν πρόκειται να λυθεί ή κάτι καινούργιο ως ανακάλυψη δεν θα προκύψει.....	45
Τι φέρνει μια ριζική μεταβολή στη Νοητική μας εξέλιξη.....	48
Γιατί δεν ασχολούμαστε με τη Νοητική μας Εξέλιξη.....	51
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι : ΧΑΡΤΗΣ ΑΡΧΩΝ, ΑΞΙΩΝ και ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ.....	54
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ : Τι είναι η Απουσία του Χρόνου (ΑΧΡΟΝΟ) και πώς τεκμηριώνεται.....	55
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ : Η ροή της Πληροφορίας και η Νοητική Διεργασία.....	58
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV : Πώς Ορίζεται η Νοητική Διεργασία.....	62
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V : Απλά παραδείγματα ερμηνείας λέξεων και γεγονότων.....	65

Πρόλογος.

Στο βιβλίο αυτό γίνεται μια προσπάθεια να αποδοθούν απλά, συνοπτικά και ταυτόχρονα σε βάθος δεδομένα που αφορούν τη Νοητική Διεργασία και τη Νοητική μας Εξέλιξη.

Η γλώσσα παρουσίασης των διαφόρων θεωρήσεων που τεκμηριώνουν δεδομένα γύρω από τη Νοητική μας Εξέλιξη είναι η απλή καθημερινή γλώσσα. Κατά την ανάπτυξη των διαφόρων κεφαλαίων θα γίνει αντιληπτό πως το συγκεκριμένο βιβλίο δεν έχει σχέση αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο με τη Φιλοσοφία ή τη Φυσική, την Κοινωνιολογία ή τη Βιολογία, την Ψυχολογία ή την Ιατρική και γενικά να καταταχθεί στον χώρο των θετικών ή των θεωρητικών επιστημών. Θα μπορούσαμε να πούμε πως έχει σχέση με όλα ταυτόχρονα, γιατί η Νοητική Διεργασία σχετίζεται με όλα αυτά, όπως και με τα πάντα. Ακόμη, δεν θα μπορούσε κάποιος να το χαρακτηρίσει ως ένα φιλολογικό πόνημα ή κάτι που έχει την παραμικρή σχέση με τη μεταφυσική. Βέβαια, τα σχετικά με τη γλώσσα παρουσίασης του βιβλίου δεν ισχύουν στα Παραρτήματα. Αυτό παρατηρείται, διότι τα Παραρτήματα –τα οποία υπάρχουν, προκειμένου να υποστηρίξουν την κατανόηση θεωρήσεων που αναφέρονται στα διάφορα κεφάλαια του παρόντος βιβλίου- προέρχονται από το βιβλίο **Χρόνος, Νοητική Διεργασία και Διακεκριμένη Επίδοση**, που αφορά κυρίως διοικήσεις και στελέχη επιχειρήσεων καθώς και από το βιβλίο **Νοητική Διεργασία. Η Σχετικότητα και ο Χρονισμός της Πληροφορίας**, που απευθύνεται, κατά κύριο λόγο, σε επιστήμονες θετικών και θεωρητικών επιστημών. Επομένως, στα παραρτήματα υπάρχει κάποια ορολογία σχετική με τους χώρους που προαναφέρθηκαν (επιχειρηματικό και επιστημονικό). Επίσης, υπάρχει και ένα τρίτο βιβλίο, **Το Αληθινό, το Όμορφο και η απόλυτη σχέση τους με τη Νοημοσύνη και τη Δημιουργία**, το οποίο απευθυνόμενο στο ευρύ κοινό, επιχειρεί να αποδώσει με απλό τρόπο ό,τι και τα άλλα δύο βιβλία μέσα από τις διαφορετικές γλώσσες που χρησιμοποιούν.

Το βιβλίο **Νοητική Διεργασία και Απεριόριστη Νοημοσύνη**, όπως και τα προηγούμενα, προτρέπει τον καθένα να εφαρμόσει στη ζωή του όσα διαβάζει, προκειμένου να διαπιστώσει την αλήθεια των θεωρήσεων που αναφέρει. Μια αλήθεια που σχετίζεται με τη Νοητική μας μεταβολή (εξέλιξη ή αποδιοργάνωση) στην καθημερινή ζωή. Αυτό, δηλαδή, που συμβαίνει μέσα από τα μικρά και μεγάλα, τα σημαντικά και ασήμαντα γεγονότα που ζούμε στην κάθε μας μέρα. Λαμβάνει χώρα αυθόρμητα, ασυνείδητα και ασυναίσθητα, ακριβώς όπως η αναπνοή μας, οι διάφορες βιολογικές μας λειτουργίες. Στον βαθμό, όμως, που κατανοούμε τη Νοητική Διεργασία όχι ως τεχνική, ως φροντίδα που περιέχει σχέδια και στόχους, αλλά αυθόρμητα -απλώς και μόνο επειδή έχουμε αντιληφθεί το αυτονόητο της τεράστιας σημασίας για τη ζωή μας- η Νοητική μας εξέλιξη αποκτά μια εντελώς διαφορετική δυναμική. Κατανόηση της Νοητικής Διεργασίας σημαίνει μια αυθόρμητη δυνατότητα διάκρισης των ορίων της Λογικής, των περιορισμένων δυνατοτήτων της καθώς και των προϋποθέσεων εκείνων που κάνουν αντιληπτή τη νέα, άγνωστη και ουσιαστική πληροφορία στη ζωή μας.

Ιούνιος 2013

Συμεών Σ.

Εισαγωγή.

Η Νοητική μας εξέλιξη είναι συνδεδεμένη με τη μόρφωση, τη συγκέντρωση γνώσεων και εμπειριών.

Η επίλυση προβλημάτων και η διαχείριση ευκαιριών θεωρούμε πως έχουν απόλυτη σχέση με τη γνώση και τις εμπειρίες μας. Η εκπαίδευση και η μόρφωση συμβάλλουν στη συγκέντρωση γνώσεων· κάποιες από αυτές είναι κατάλληλες, προκειμένου να λύσουμε προβλήματα και να διαχειριστούμε κατατάσεις.

Είναι ξεκάθαρο, όμως, ότι ένα πρόβλημα εμφανίζεται, όταν οι γνώσεις και οι εμπειρίες μας δεν είναι επαρκείς. Εμείς ασυναίσθητα προστρέχουμε επίμονα στις γνώσεις και στις εμπειρίες μας, παρότι είναι αυτονόητο πως το πρόβλημα υπάρχει, επειδή δεν είναι έγκυρες, αξιόπιστες και αποτελεσματικές αυτές που έχουμε ήδη συγκεντρώσει. Αυτές, αναμφισβήτητα, αποτελούν για μας ένα πολύτιμο κεφάλαιο. Μας παρέχουν σιγουριά, επειδή στο παρελθόν έχουν αποδειχθεί αξιόπιστες. Όταν όμως το πρόβλημα επιμένει -δεν μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε με τις γνώσεις και τις εμπειρίες που έχουμε στη διάθεσή μας ως άτομα ή και ως ομάδες- τότε αναζητούμε επιπλέον γνώσεις και εμπειρίες προσανατολισμένες στο πρόβλημα ή και γενικότερα. Είμαστε διαρκώς σε αναζήτηση εξειδικευμένων γνώσεων και εμπειριών. Αυτή ακριβώς η εξειδίκευση σταδιακά ατονεί τη δυνατότητα αντίληψης του συνολικού και ταυτόχρονα απολύτως ουσιαστικού οδηγώντας μας σε έναν όλο και πιο περίπλοκο κόσμο, περισσότερο ανασφαλή, με μικρότερες δυνατότητες προσαρμογής σε μεταβολές· εκείνες που νομοτελειακά προκύπτουν από το εξωτερικό περιβάλλον. Ζούμε στην εποχή της εξειδίκευσης -μιας κατάστασης που συνεχώς εντείνεται και διευρύνεται- περιορίζοντας τις δυνατότητές μας για την αντίληψη του ουσιαστικού. Η εξειδίκευση, σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο, δεν είναι Νοητική εξέλιξη. Δημιουργεί πολύ περισσότερα προβλήματα σε σχέση με αυτά που λύνει. Δεν είμαστε εναντίον της εξειδίκευσης, αλλά τονίζουμε ότι κάθε ένας που εξειδικεύεται, παράλληλα, οφείλει να αντιλαμβάνεται όλο και πιο ισχυρά το συνολικό. Συνεπώς, κάποιος που εξειδικεύεται και συγχρόνως αντιλαμβάνεται το συνολικό διευρύνει διαρκώς τη Νοητική του συγκρότηση. Δεν είναι εξειδικευμένος. Οι αποφάσεις του σε προσωπικό επίπεδο, αλλά ταυτόχρονα και στο γνωστικό αντικείμενο στο οποίο εξειδικεύεται, έχουν την προοπτική της αντίληψης του συνολικού. Δεν είναι το εξειδικευμένο, το μερικό αυτό που έχει αξία, παρότι η πλειοψηφία πιστεύει ότι κάτι τέτοιο ισχύει. Το εξειδικευμένο αποκτά αξία στον βαθμό που συνδέεται με το ολόκληρο. Όταν με τον καιρό πιστέψει ότι έχει αυτό αρκεί και δύναμη να σταθεί αυτόνομο, τότε σταδιακά ευτελίζεται χάνοντας την προοπτική του. Πρακτικά αυτό μπορούμε να το διαπιστώσουμε με τις επιστήμες, την εκπαίδευση (παιδεία) και την υγεία, την πολιτική και την οικονομία, τη θρησκεία, τα κοινωνικά κινήματα κλπ. Στον βαθμό που δεν γίνεται αντιληπτή η σύνδεσή τους με το ολόκληρο και θεωρούν ότι υπάρχουν και αποτελούν την προτεραιότητα, παύουν να αντιλαμβάνονται ταυτόχρονα, με έναν τρόπο ολοκληρωμένο, τη νέα, άγνωστη και ουσιαστική πληροφορία. Εξειδικεύονται. Αυτό σημαίνει ότι χάνουν τη δυνατότητα να απευθύνονται σε όλο και περισσότερους· να μπορούν να επιδρούν αποτελεσματικά σε όλο και περισσότερους. Επομένως, καταλήγουν μέσα από την εξειδίκευση να δημιουργούν όλο και περισσότερα προβλήματα κατά την εξέλιξή τους. Μάλιστα, αυτά προκύπτουν από την πίστη στον εαυτό τους, την επιθυμία τους να συγκεντρώσουν δύναμη, να αναπαραχθούν και να πολλαπλασιαστούν άκριτα και ασύνδετα από το ολόκληρο. Όποτε ο νους ανάγει σε κυρίαρχο, σε

βασικό, το μερικό και το εξειδικευμένο -αυτό συμβαίνει, κυρίως, ασυνείδητα σχεδόν πάντα για τους περισσότερους- τότε αυτό αποσυνδέεται από το ολόκληρο και χάνει σε αξία και προοπτική. Πρακτικά κάτι τέτοιο καταδεικνύει πως, όταν γεγονότα και καταστάσεις μέσω του νου αποκτούν κυρίαρχη σημασία, τότε ακριβώς αρχίζει η απώλεια της δυνατότητας παρατήρησης των προϋποθέσεων για την επίτευξη των γεγονότων με αξιοπιστία και προοπτική. Η επιθυμία για την έκβαση θολώνει την αντίληψη· περιορίζει δραματικά την ικανότητα κατανόησης της νέας, άγνωστης και ουσιαστικής πληροφορίας, η οποία θα καταστήσει κατανοητό το γεγονός, θα το κάνει να συμβεί και θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις αντίληψης μεταβολών που έχουν σχέση με την εξέλιξη του γεγονότος.

Η αναφορά στο ολόκληρο δεν έχει σχέση με κάτι φιλοσοφικό, θεολογικό ή μεταφυσικό, αλλά με μια τάση προσδιορισμού της συνολικής πληροφορίας. Είναι μια στάση ζωής, μια αντίληψη που επιτρέπει στη νέα, άγνωστη και ουσιαστική πληροφορία να προκύπτει διαρκώς. Η αντίληψη αυτή, εντέλει, που έχει να κάνει με την κατανόηση της ροής της πληροφορίας, δεν είναι άναρχη ούτε τυχαία. Είναι μια ροή η οποία βαίνει από το πλέον σημαντικό προς το λιγότερο ουσιώδες, ώστε τα πράγματα να γίνουν πιο ξεκάθαρα. Αυτή ακριβώς η ροή της πληροφορίας που σχετίζεται με την τάση προσδιορισμού του ολοκλήρου έχει απόλυτη σχέση με τη Νοητική μας εξέλιξη.

Παράλληλα, η Νοητική εξέλιξη σχετίζεται απόλυτα με τη δυνατότητα αντίληψης της νέας, άγνωστης και ουσιαστικής πληροφορίας. Όταν αναφερόμαστε σε αυτή τη νέα, άγνωστη και ουσιαστική πληροφορία, έχει σημασία να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν πρόκειται απλώς για μια καθορισμένη πληροφορία που έχει σχέση με το ένα ή το άλλο γεγονός, με μια ανακάλυψη ή καινοτομία. Όλα αυτά είναι απλώς τμήμα μιας ευρύτερης πληροφορίας, ενός μεγαλύτερου συνόλου πληροφοριών. Είναι μια διαρκής ροή που βρίσκεται σε εξέλιξη η οποία συνεχώς παράγει πληροφορίες σχετικές με γεγονότα, την υπέρβαση προβλημάτων ή με την ανακάλυψη του καινούριου και ουσιαστικού. Σχετίζεται με τη Νοητική Διεργασία και τη Νοητική μας Εξέλιξη. Δεν είναι οι γνώσεις και οι εμπειρίες που λύνουν τα προβλήματα ή που διαχειρίζονται αποτελεσματικά τις ευκαιρίες. Υπάρχει κάτι βαθύτερο πριν από τις γνώσεις και τις εμπειρίες· μια αντίληψη, μια στάση ζωής, η οποία δεν έχει σχέση με τη μόρφωση ή με τις γνώσεις και τις εμπειρίες. Είναι κάτι πέρα και έξω από αυτά, είναι μια αυθόρμητη στάση ζωής και αποτελεί τον ουσιαστικότερο παράγοντα της Νοητικής μας εξέλιξης.

Είναι εύκολο να διακρίνουμε πως είναι πολλοί αυτοί που συγκεντρώνουν γνώσεις, μόρφωση, πτυχία και μεταπτυχιακά, που έχουν γνώσεις και εμπειρίες, παρ' όλα αυτά όμως αδυνατούν να αντιληφθούν τη νέα, άγνωστη και ουσιαστική πληροφορία. Σε πολλές περιπτώσεις παρατηρείται αδυναμία αντίληψής της, ακόμη και αν κάποιος άλλος που την έχουν διαπιστώσει και κατανοήσει την προβάλλουν, την εξηγούν και τεκμηριώνουν τις επιδράσεις και τα πρακτικά της αποτελέσματα.

Το βιβλίο αυτό έχει ως αντικείμενο τη Νοητική Διεργασία και τη Νοητική Εξέλιξη, δηλαδή, παρουσιάζει τις αιτίες για τις οποίες η νέα, άγνωστη και ουσιαστική πληροφορία δεν γίνεται αντιληπτή καθώς και τις προϋποθέσεις που συνεργούν στην αντίληψή της και στη Νοητική μας Εξέλιξη.

Θα εξετάσουμε, λοιπόν, την τεράστια διαφορά της **Νοημοσύνης**, που είναι η δυνατότητα εντοπισμού και αντίληψης της νέας, άγνωστης και ουσιαστικής πληροφορίας, από τη **Λογική**, που είναι γνώσεις και εμπειρίες, πιο συγκεκριμένα, διαχείριση καταστάσεων, γεγονότων και σχέσεων μέσα από γνώσεις και εμπειρίες. Η Νοημοσύνη επιτρέπει την αντίληψη της νέας, άγνωστης και

ουσιαστικής πληροφορίας και τον αποδοτικό συσχετισμό με τις υπάρχουσες πληροφορίες (γνώσεις και εμπειρίες). Η Λογική ακολουθώντας μια πορεία μέσα από τις γνώσεις και τις εμπειρίες δεν είναι δυνατό να προσδιορίσει το άγνωστο και ουσιαστικό. Το γνωστό δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει το άγνωστο. Στην καλύτερη περίπτωση προσδιορίζει κάποιες παραλλαγές του γνωστού.